

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 8. lib. Exodi, in quo describitur PLaga ranarum, muscarum, & irriti conatus Magorum &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Aitur, quare solius lingua astibus desideras subveniri? quid fitis extremi digiti guttam, quam si vel solam dedisses pauperi, non fitires? annò supra millesimum octogesimo quartò Henricus III. Imperator Romæ commorans, in Aventinum montem se recepit, Deoque Sacrisque vacare cupiens impensius, B. V. Mariæ ædes sæpius frequentaverat; cum ecce! nescio quò malò instigatus genio, homuncio quidam infima de plebe ei mortem moliri, ingensque saxum in transeuntis caput provolvere cogitabat; sed illico pœnam talionis sensurus, necem quam Imperatori paraverat, ipse subit: movens enim saxum, cujus oneri regendo par non erat, præceps cum ipsa mole devolvitur, & perit, illud Siracidis dictum suò testatus exemplò verissimum esse: *Qui volvit lapidem, revertetur ad eum.* Proverb. 26. Ita Deus æquissimum agit Judicem non Tyrannum, dum isthoc pœnarum genere utitur ad vindicanda scelera: quid enim justius: quàm illis ipsiis confodi jaculis, quibus proximum inimica manus confoderat? quid justius, quàm eò confundi ferrò, quod quis in alterius caput strinxerat? quid justius: quàm illum spoliari divitiis, qui rapuit alienas? Justissimam hanc velut exactissimam jam pridem decantavit Vates regius Psal. 7. *Convertetur dolor ejus in caput ejus, & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.* Vide ergè Christiane Lector: ne illud ipsum malum, quod stimulantem irâ vel invidiâ proximo inferre paras, in tuum redundet caput, & non sit instar illius gladii, de quo citatus asserit Propheta: *Gladius eorum intret in corda ipsorum.* Psal. 36.

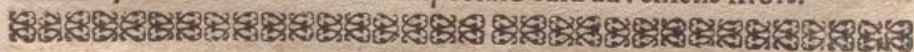
Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 8. lib. Exodi, in quo describitur Plaga ranarum, muscarum, & irriti conatus Magorum &c.

Considera: **P**Lurimos peccatores imitari Pharaonem, qui avidè quidem cupiunt à *Rana* malæ conscientie liberari, sed hoc grande negotium procrastinant, dum pœnitentiam differunt de die in diem, de Festo in Festum. Per fervidas Moyſis preces liberandus à *Ranis* Pharao, non jam præsentem, quò actu cruciabatur, diem, sed futurum petiit: quis hanc non damnet amentiam? posse illâ adhuc horâ, quâ tormentum hoc gravissimum patiebatur, liberari, & velle expectare crastinum? *Quid in crastinum differs, contra peccatorem Pharaonis*

raonis æmulum invenitur S. Ambros. Epist. 82. *Potes & hodie lucrari diem. Cavendum est, ne & illum non teneas, & crastinum amittas.* Ingens detrimentum est, unam perdidisse horam, quando ille potest esse totius vitæ pretium. Non quærit Deus dilationem in voce corvina, sed confessionem in gemitu columbæ, quæ vix emissa statim rediit ad arcam. *Qui veniam pœnitenti promisit,* ait S. Greg. M. Homil. 12. in Matth. 23. c. *Peccanti diem crastinum non promisit.* Eodem adhuc die, quò peccaverant protoparentes nostri, priusquam Sol occubuisse, ingressus est Dominus Paradisum, ut eos patrati sceleris arguens, ad celerem pœnitentiam, illâ etiamnum die inchoandam, instigaret: noverat enim, quantum periculi habeat pœnitentia post lapsum dilata. *Filia mea modò defuncta est,* clamat pro obtinenda ejus vita sollicitus parens Matth. 9. Non exspectans alterum diem, quantocius illam restitui rogat. Fax citò flammam resumit, si illi extinctæ quidem, sed calidum adhuc fumum spiranti ignem admoveas. Echinus, quò citius parit, eò minùs patitur ab aculeis: at si partum distulerit, non sine vitæ periculo patit. Otto Imperator hujus nominis III. teste Baronio ad annum 1001. Crescentio Rom. consule contra datam fidem occisò, S. Romualdo spondit: Monachum se induturum abdicatò Regnò. De promissis his Christianæ pœnitentiæ signis, à Sancto admonitus, ut ea in opus redigeret, reposuit: unicam superesse Romanæ Urbis expugnationem, quâ functus obsequeretur. Ivit; & hem! pœnitentiæ promissæ locò Crescentii viduam sibi copulat, pellice potius, quam vera uxore abusus. Hæc verò ut Imperatorem à se recedere advertit; chirothecas venenò illitas in signum amoris obtulit, & median-tibus his ei necem intulit. Proh dolor! quot peccatores habet Otto iste socios, qui parî perfidiâ pœnitentiam spondent. Hi auditâ concione, lectâ terribilî historiâ, ortâ gravî tempestate, conscientia allatrante promittunt; proximâ se occasione peccata confessario cum dolore deposituros, hoc vel illud negotium prægnans restare adhuc, interim peragendum, quò peractò futurum nihil, quod eos remoretur. ô perfidi mortales! negotium finitum est, celebratum est festum, confitendi opportuna occasio adfuit; vos verò peccata adhuc in pectore circumfertis. Sigismundus II. Rex Polonia ob perpetuam cunctationem in maximis negotiis *Rex crastinus* vocabatur; idem epithon vobis congruit inertissimi mortales, quibus tamen tam salutaribus monitis quotidie fores pulsat Apostolus inquitens: *Nunc tempus accepta-*

acceptabile &c. & S. Greg. Homil. 12. in Evangel. Hunc diem de quo loquimur ad inducias conversionis accipimus, ne tunc quæramus ad bene agendum vivere, cum jam compellimur de corpore exire. Quid: si hodiè amicus morti vicinus vos accerferet, scripturus vos ex asse hæredes: nunquid juberetis, in crastinum, aut ultra differri hoc negotium; dum interim grave subesset periculum mortis? nunquid ad pingue Beneficium, aut divites nuptias, ad officium honorificum vocati reponeretis: jam futuras aliò tempore occasiones, talia obtinendi? nunquid audientes, visitaturum vos magnum Principem hodie, aut domus vestras desereretis, aut alium commodiorem diem pro hac visitatione ei præscriberetis? hæc omnia & singula, quin imò alia plura longè minoris æstimationis negotia crastinum non patiuntur, & crastinum patiatur illud negotium, ex quo pendet æterna animæ salus? sed demus: Vos certos esse de crastino, imò de aliquot adhuc annis supervivendis, nunquid etiam certi eritis, de ritè peragenda pœnitentia? qui semel incidit in Judæos creditores, proximus est stipi: quia quò diutius non solverit, eò solvet difficiliùs; siquidem usuras usurarum quoque solvere, & tandem bonis suis cedere cogetur. Ita quò quis diutius peccatis immerfus hæret, debitum accumulatur, eò indigniorem se reddens Dei veniã. Dæmon velut arancã captam muscam multotiès gyrandò filis suis implicat, & augetur malus peccandi habitus instar clavi, qui quò plures ictus acceperit, eò profundius infigitur parieti. Absit ergo ô Christiane Lector! ut crastinum pœnitentiæ tuæ præfigas diem, continget enim haud dubiè procrastinantibus, quod contigit Pharaoni, qui pœna ranarum ad pœnitentiam nondum permotus, muscã gravissimã obrutus est, quæ totam Regionem ejus consumpsit, musca hæc erit inexpectatò casu adveniens mors.

FASCICULUS XV.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 9. lib. Exodi, in quo describitur Plaga ulcerum, & grandinis.

Considera:

Alteram pœnam Talionis Pharaoni immissam: is siquidem, qui jusserat filios Israël sudare in coquendis late-

N. 88.

P

late-